

Історія розвитку заповідної справи в Україні

Виконавці:
Воробйова.А.С
Ляпніна.М.Л
Побережнюк І О
Боборикін Д.І

Текст 2

- Гартуй свій дух і волю й тіло,
Берися за роботу сміло.
Уже тепер з маленьких літ
Іди добро творити в світ!
- Свій голос віддаю за матінку-природу
За чистоту Землі, красу і вроду.
За екологію довкілля і душі.
Ставай і ти й діла свої верши.
- Очистимо Землю від бруду і скверни,
Посіємо скрізь доброти й квітів зерна!
Хай буде планета красива й зелена

Текст 3

Текст 4

- Історія розвитку заповідної справи, яка бере початок ще з давніх часів, як і історія охорони природи в цілому, тісно пов'язана з розвитком людського суспільства Завдання, які вона вирішувала на кожному етапі історичного розвитку людства, визначалися характером взаємовідносин людини з природним середовищем, ступенем використання нею природних ресурсів, потребами суспільства Паралельно тривав про це з формування науки про охорону природи. Розвиток природоохоронних концепцій від примітивних до сучасної біосферного пройшов кілька послідовних етапів Етапи розвитку концепцій охорони навколишнього середовища:

Текст 5

- **Етап утилітарної охорони**
- від найдавніших часів до початку XVIII ст.
- окремі угіддя охоронялися з огляду на їхнє господарське, мисливське чи оборонне значення (Чорний ліс на південно-східній межі Київської Русі та Литовсько-Руської держави)
- **Етап поресурсної охорони**
- початок XVIII ст. — середина XIX ст.
- з розвитком біологічних наук (ботаніки, зоології) й систематизації людських знань про множину видів живих організмів охороні почали підлягати окремі види рослин і тварин
- **Етап територіальної охорони природи**
- із середини XIX ст. до середини XX ст.
- ґрунтувався на тезі про доцільність охорони найбільш унікальних куточків незайманої природи планети, заселених ендемічними, рідкісними і зникаючими видами флори та фауни

Текст 6

- **Етап екологічної охорони біосфери**
- з другої половини ХХ ст.
- інтегральний підхід до розв'язання проблеми збереження біосфери та всіх її екотонів; у рамках цього підходу розбудовується глобальна мережа так званих біосферних заповідників, якими охоплено майже всі репрезентативні екосистеми нашої біосфери

Текст 7

- У доісторичні часи первісні люди повністю залежали від природи, її дарів. Людина того часу, обожнюючи природні явища, окремих представників рослинного і тваринного світу, на підставі певного практичного досвіду пристосувалася до навколишнього середовища, не завдаючи йому відчутної шкоди. Численні заборони у первісних племен були спрямовані на охорону певної території, окремих видів рослин і тварин, оскільки такі дії сприяли збереженню природних ресурсів і відповідали інтересам первісних збирачів дарів природи (рибалок, мисливців). Так з'явилися перші "заповідні урочища".

Текст 8

- .
- Перші законодавчі акти про охорону природних багатств на території України були видані за часів Київської Русі. Так, "Руська Правда" Ярослава Мудрого визначала відповідальність за незаконний відстріл бобрів, деяких рідкісних видів птахів.
- За наказом князя Данила Галицького (1220—1264 рр.) було створено великі заповідники у межах сучасних Біловезької (Білорусь) та Уманської пуцц (Україна), які й нині виділені як природоохоронні території, де під охороною людини знаходяться, зокрема, популяції зубрів. Крім заповідників постійної охорони, існували й тимчасові заказні території, на яких охоронялися зубри, тури, олені, сарни, лані, а також цінні хутрові та рідкісні види фауни, і регламентувалося полювання.

Текст 10

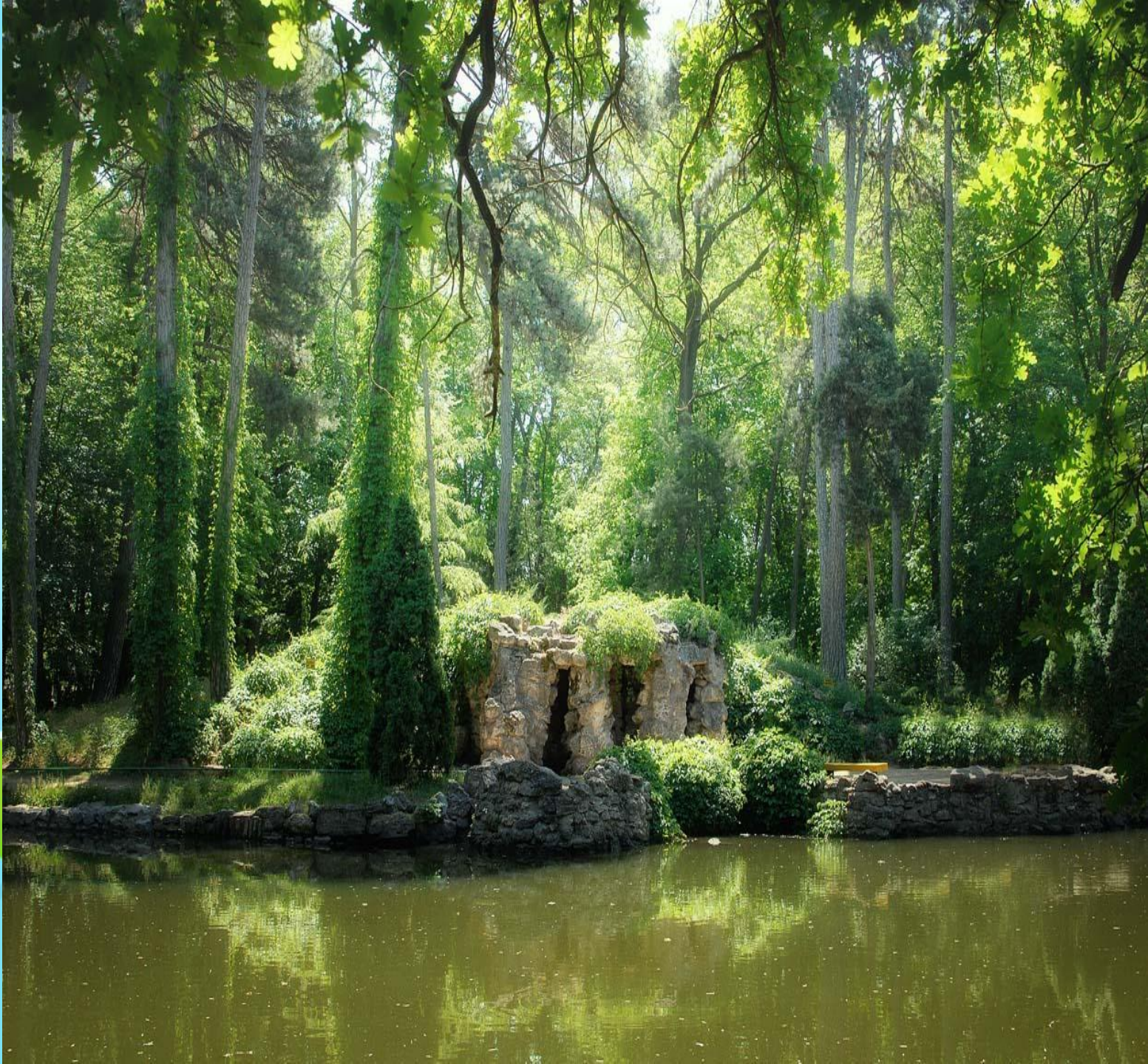
- .
- Швидкі темпи технічного прогресу, необмежене використання дарових ресурсів природи в епоху середньовіччя та епоху зародження і розвитку капіталізму призвели до надзвичайно швидкого винищення природних багатств, скорочення території з незайманою природою. Створені заповідники і заказники зберегли від винищення ряд цінних видів рослин і тварин, а також збереглись місця їх проживання.
- У 1735 р. Запорізький кіш спеціальним указом взяв під охорону ліси на острові Монастирському, що мали оборонне значення. У 1743 р. вперше створено у степовій зоні Великоанадольський лісовий масив, який вважають колискою степового лісорозведення На півдні України у Херсонській області в маєтку барона Ф. Є. Фальц-Фейна у 1874 р. були закладені перші вольєри для птахів і місцевих видів ссавців. У кінці 1880-х рр. в Асканії Новій закладається дендрологічний парк, у 1888 р. Ф. Є. Фальц-Фейн вилучає з господарського користування ділянку цілинного степу площею близько 1 тис. га з метою охорони місцевої фауни. У 1898 р. Ф. Є. Фальц-Фейн виділив нову ділянку цілинного степу (500 десятин) і оголосив його "захищеним на вічні часи". Цей рік і вважається роком заснування степового заповідника Асканія Нова, одного з перших приватних заповідників України.

Текст 12

- Першу в центральній Україні громадську природоохоронну організацію засновано 21.06.1910 р. учителем природознавства П. Ц. Бузуком
- Після революції 1917 р. в Україні розпочалося створення нової мережі заповідних територій. З 1919 р. створений в Херсонській області на базі приватного заповідника Ф. Є. Фальц-Фейна народний заповідний парк Асканія Нова. У 1921 р. в околицях Києва створено заповідник Конча-Заспа, а в 1923 р. поблизу Канева — лісостеповий заповідник імені Т. Г. Шевченка. У 1920 р. у степовій зоні України були взяті під охорону заповідники місцевого значення — Хомутівський степ, Кам'яні Могили і Білосарайська коса. У 1940 р. в Українських Карпатах створюється два великих державних заповідники — Черногора (68 тис. га) і Горгани (50 тис га).
- Постановою Ради Міністрів УРСР від 12.10.1973 р. № 489 затверджено Статут Українського Товариства охорони природи — добровільної масової громадської організації, яка розгорнула активну природоохоронну діяльність на теренах України.
- У 1980 р. в Івано-Франківській області створено перший в Україні Карпатський національний парк, а в 1983 р. — Шацький національний парк у Волинській області
- У 1990 р. в рамках глобальної програми ЮНЕСКО "Людина і біосфера" створено перший в Україні Карпатський біосферний заповідник

Текст 14

- Екологічні умови України сприяли формуванню на її території багатой флори. Флора України нараховує 4623 види судинних рослин, близько 800 видів мохоподібних, 1000 видів лишайників, понад 4 тис. видів водоростей, близько 15 тис. видів грибів і слизовиків. Найбільш багатую та оригінальною флорою відзначаються гірські райони — Крим, Карпати, Кременецькі гори.
- Таким же багатством і видовою різноманітністю відзначається фауна України, що нараховує 44 800 видів тварин, з них: хребетних — 694 види, птахів — 344, рептилій — 20, земноводних — 17, риб — понад 200, інших — 12 видів.
- У 1980 р. була видана "Червона книга Української РСР" — основний документ, в якому узагальнено матеріали про сучасний стан рідкісних і зникаючих видів тварин і рослин України, на підставі якого розробляються наукові та практичні заходи, спрямовані на їх охорону, відтворення і раціональне використання. Занесення того чи іншого виду до "Червоної книги..." передбачає його охорону, тобто заборону збору та відлову в усіх місцях, де він трапляється
- Законом України "Про природно-заповідний фонд України" подано офіційне трактування цього важливого поняття.
- Природно-заповідний фонд України — це система ділянок суходолу і водного простору, природні комплекси та об'єкти, які мають особливу природоохоронну, наукову, естетичну, рекреаційну та іншу цінність, виділені з метою збереження природної різноманітності ландшафтів, Генофонду, тваринного і рослинного світу, підтримання загального екологічного балансу та забезпечення фонового моніторингу навколишнього природного середовища

- Законом України "Про природно-заповідний фонд України" подано офіційне трактування цього важливого поняття.
- Природно-заповідний фонд України — це система ділянок суходолу і водного простору, природні комплекси та об'єкти, які мають особливу природоохоронну, наукову, естетичну, рекреаційну та іншу цінність, виділені з метою збереження природної різноманітності ландшафтів, Генофонду, тваринного і рослинного світу, підтримання загального екологічного балансу та забезпечення фонових моніторингу навколишнього природного середовища
- Законодавством України природно-заповідний фонд охороняється як національне надбання. Україна розглядає цей фонд як складову частину світової системи природних територій та об'єктів, що перебувають під особливою охороною.
- Основні проблеми розвитку заповідної справи в Україні зумовлені, перш за все, недосконалістю системи управління у цій сфері, низьким рівнем фінансування, матеріально-технічного забезпечення, недостатнім розвитком спеціальних наукових досліджень, слабкою правовою відповідальністю за порушення режиму заповідних територій та об'єктів.

Carpathians.eu © 2016

Текст 18

- Висновок:
- Основні проблеми розвитку заповідної справи в Україні зумовлені, насамперед, недосконалістю системи управління у цій сфері, низьким рівнем фінансування, матеріально-технічного забезпечення, недостатня ньому розвитком спеціальних наукових досліджень, слабкою правовою відповідальністю за порушення режиму заповідних територій та об'єкті.

